

ระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับทุกคน (Early Warnings for All (EW4All))

โครงการ Early Warnings for All (EW4All) มีเป้าหมายเพื่อให้ทุกคนทั่วโลกได้รับการคุ้มครองจากอันตรายที่เกิดจากเหตุการณ์ด้านอุตุนิยมวิทยา อวกาศ อุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และภัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ผ่านระบบเตือนภัยล่วงหน้าแบบหลายภัย (MHEWS) ที่ช่วยรักษาชีวิต การดำเนินการเชิงคาดการณ์ล่วงหน้า และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการรับมือของทุกภาคส่วนในสังคม ภายในสิ้นปี ค.ศ. 2027 ตามข้อเรียกร้องของเลขาธิการสหประชาชาติ นายอันโตนิโอ กูแตร์เรส ในปี ค.ศ. 2022

ด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ นำไปสู่สภาพอากาศและสภาพภูมิอากาศที่รุนแรงมากขึ้น ความจำเป็นในการมีระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติ (Multi-Hazard Early Warning Systems) ที่มีประสิทธิภาพจึงยังมีความสำคัญมากกว่าที่เคยเป็นมา ระบบที่สามารถเตือนประชาชนล่วงหน้าเกี่ยวกับพายุ น้ำท่วม หรือภัยแล้ง และสนับสนุนให้เกิดการลงมือปฏิบัติ ไม่ใช่สิ่งฟุ่มเฟือย แต่เป็นเครื่องมือที่คุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ช่วยชีวิตผู้คน ลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ และให้ผลตอบแทนจากการลงทุนเกือบสิบเท่า

ระบบเตือนภัยล่วงหน้าได้ช่วยลดจำนวนผู้เสียชีวิต และลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากเหตุการณ์อันตรายด้านสภาพอากาศ น้ำ และภูมิอากาศมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ยังคงมีช่องว่างสำคัญอยู่มาก โดยเฉพาะในประเทศเกาะขนาดเล็ก กำลังพัฒนา และประเทศด้อยพัฒนา

ณ ปี 2024 มีรายงานว่า 108 ประเทศมีศักยภาพในการจัดหาระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติ ซึ่งมากกว่าสองเท่าของจำนวน 52 ประเทศในปี 2015

ความก้าวหน้าของ ประเทศเปราะบาง

ประเทศด้อยพัฒนาแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลและประเทศที่กำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ซึ่งมีอัตราการพัฒนาสูงกว่าอัตราเฉลี่ยทั่วโลก

คะแนนเฉลี่ยทั่วโลกสำหรับความครอบคลุมของระบบเตือนภัยล่วงหน้าแบบหลายภัยพิบัติ (MHEWS) เพิ่มขึ้นจาก 0.35 เป็น 0.49 ซึ่งเพิ่มขึ้น 39%

ระบบเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System: EWS)

หมายถึง ระบบแบบบูรณาการที่ประกอบด้วย การเฝ้าระวังภัย การพยากรณ์และการคาดการณ์ การประเมินความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การสื่อสาร และกิจกรรมด้านการเตรียมความพร้อม รวมถึงระบบและกระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคล ชุมชน ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคส่วนอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงที เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติล่วงหน้าก่อนเกิดเหตุอันตราย (UNDRR, 2017)

ระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติ (Multi-Hazard Early Warning Systems: MHEWS)

คือ ระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่ได้รับการออกแบบและนำไปใช้เพื่อให้สามารถแจ้งเตือนได้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยมีความหมายว่าระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติครอบคลุมภัยหลายประเภท และ/หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากภัยที่มีลักษณะเหมือนกันหรือต่างกัน ในบริบทที่เหตุการณ์อันตรายอาจเกิดขึ้นเพียงเหตุเดียว เกิดขึ้นพร้อมกัน เกิดแบบต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ หรือสะสมต่อเนื่องตามช่วงเวลา โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน (UNDRR, 2017)

ระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับทุกคน (Early Warnings for All (EW4All))

4 เสาหลักของระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับทุกคน (The four pillars of Early Warnings for All)

โครงการ Early Warnings for All ถูกพัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของ 4 เสาหลัก เพื่อสนับสนุนประเทศต่าง ๆ ในการสร้างและดำเนินงาน ระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติ ที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกภาคส่วน

เสาหลักที่ 1 : ความรู้ด้านความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Knowledge) โดย สำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (UNDRR)

การเสริมสร้างศักยภาพด้านความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงผ่านการศึกษา การพัฒนาการใช้ข้อมูลความสูญเสียและความเสี่ยงจากภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น **เพื่อการพยากรณ์และการดำเนินการเชิงคาดการณ์ล่วงหน้าที่ดีกว่า** การพัฒนาเครื่องมือใหม่ ๆ เช่น ระบบสารสนเทศด้านความเสี่ยง และนวัตกรรมที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) การเสริมสร้างธรรมาภิบาลและการประสานงาน รวมถึงการสนับสนุนแผนการดำเนินงานระดับชาติสำหรับระบบเตือนภัยล่วงหน้า งานเหล่านี้ช่วยเสริมพลังให้ผู้กำหนดนโยบายสามารถเข้าใจ ระบุ และตอบสนองต่อความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสาหลักที่ 2 : การตรวจจับ การสังเกต การเฝ้าระวัง การวิเคราะห์ และการพยากรณ์ (Detection, Observation, Monitoring, Analysis, and Forecasting) โดย องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

มีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความพร้อมมากขึ้นในการทำความเข้าใจ เตรียมพร้อม และตอบสนองต่อความท้าทายที่เปลี่ยนแปลงไปจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง **ระบบเตือนภัยล่วงหน้าพึ่งพาการแบ่งปันข้อมูลจากทั่วโลก** ซึ่งเก็บรวบรวมจากพื้นผิวโลกและจากอวกาศ ข้อมูลเหล่านี้ถูกแลกเปลี่ยนอย่างเสรีระหว่างประเทศ และนำไปวิเคราะห์ผ่านแบบจำลองเชิงตัวเลขเพื่อจำลองการทำงานและปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของระบบโลก เช่น สภาพอากาศ ระบบอุทกวิทยา มหาสมุทร เป็นต้น จากการจำลองดังกล่าว จะเกิดการคาดการณ์และพยากรณ์ ซึ่งถูกส่งต่อจากระดับโลกสู่ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

เสาหลักที่ 3 : การเผยแพร่คำเตือนและการสื่อสาร (Warning Dissemination and Communication) โดย สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU)

การแจ้งเตือนภัยที่เข้าถึงกลุ่มผู้มีความเสี่ยงทุกคน อย่างทันทั่วถึง เชื่อถือได้ และครอบคลุมทั่วถึง ซึ่งหมายรวมถึงการเสริมสร้างศักยภาพการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ห่างไกล โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มเปราะบางเนื่องจากไม่มีแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่สามารถใช้ได้กับทุกบริบทในการเผยแพร่คำเตือน ITU จึงส่งเสริมแนวทางแบบหลายช่องทาง (Multi-channel approach) โดยส่งการแจ้งเตือนผ่านสื่อสารช่องทางต่าง ๆ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้โครงสร้างพื้นฐานระดับชุมชนที่มีอยู่เดิมและกลไกการตอบรับข้อมูลจากคนในท้องถิ่น เพื่อให้มั่นใจว่าข้อความแจ้งเตือนนั้นเป็นที่เข้าใจและนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

เสาหลักที่ 4 : ชีตความสามารถด้านการเตรียมพร้อมและการตอบสนอง (Preparedness and Response Capabilities) โดย สหพันธ์สภากาชาดและสภาเลี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ (IFRC)

การระบุข้อมูลเชิงลึกในพื้นที่เกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยงและศักยภาพในการรับมือของชุมชน พัฒนาเกณฑ์วิธีสำหรับการดำเนินงานล่วงหน้า (Early Action Protocols) จัดทำชุดข้อความแนะนำการปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสำหรับแต่ละประเทศ เพื่อบรรจุลงในประกาศแจ้งเตือนภัยอย่างเป็นทางการ สร้างหลักประกันว่า**การแจ้งเตือนจะเข้าถึงชุมชนในพื้นที่ห่างไกล จัดตั้ง ฝึกอบรม และทดสอบทีมตอบโต้ระดับชุมชน** เพื่อให้สมาชิกทีมเข้าใจความเสี่ยงและสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ได้อย่างเหมาะสม รวบรวมข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการใช้งานการแจ้งเตือนของคนในชุมชน